

॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥ इमं हिमवत्सन्निहितं ॥२३॥२४॥ हिमवति हिमवत्समीपे कुरुक्षेत्रे

श्रीष्मउवाच शृणुष्वममकौंतेयतिलदानस्ययत्फलं ॥ निशम्य च यथाव्यायं प्रयच्छ कुरुसत्तम ॥६॥ पितृणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भवा ॥
तिलदानेन वै तस्मात्पितृपक्षः प्रमोदते ॥७॥ माघमासे तिलान्यस्तु ब्राम्हणेभ्यः प्रयच्छति ॥ सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ॥८॥ सर्वसंश्रेश्व
यजते यस्तिलैर्यजते पितृन् ॥ न चाकामेन दातव्यं तिलं ब्राह्मणं कदाचन ॥९॥ महर्षेः कश्यपस्यैते गात्रेभ्यः प्रसृतास्तिलाः ॥ ततो दिव्यगता भावं प्र
दानेषु तिलाः प्रभो ॥ पौष्टिकारूपदाश्चैव तथा पापविनाशनाः ॥ तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्तिलदानं विशिष्यते ॥१०॥ आपस्तंबश्च मेधावीशं स्वश्च लि
खितस्तथा ॥ महर्षिर्गौतमश्चापि तिलदानं दिव्यगताः ॥११॥ तिलहोमरताविप्राः सर्वसंयतमेधुनाः ॥ समागम्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः ॥
सर्वेषामिति दानानां तिलदानं विशिष्यते ॥ अक्षयं सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥१२॥ उच्छिन्ने तु पुराह्व्ये कुशिकर्षिः परंतपः ॥ तिलैरग्नि
त्रयं हुत्वा प्राप्तवाच गतिमुत्तमाम् ॥१३॥ इति प्रोक्तं कुरुश्रेष्ठ तिलदानमनुत्तमम् ॥ विधानं येन विधिना तिलानामिह शस्यते ॥१४॥ अत ऊर्ध्वं निबो
धे देवानां यष्टुमिच्छतां ॥ समागमे महाराज ब्राम्हणा वै स्वयं भवा ॥१५॥ देवाः समेत्य ब्राम्हणं भूमिभागे यियक्षवः ॥ शभे देशमयान्वतयजेम इति
पार्थिव ॥१६॥ देवा ऊचुः भगवंस्त्वं प्रभुर्भूमेः सर्वस्य त्रिदिवस्य च ॥ यजेम हि महाभाग यज्ञं भवदनुज्ञया ॥१७॥ नाननुज्ञातं भूमिर्हियज्ञस्य फ
लमश्नुते ॥ त्वं हि सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च ॥१८॥ प्रभुर्भवसि तस्मात्त्वं समनुज्ञातुमर्हसि ॥ ब्रह्मोवाच इदानीमेदिनीभागं भवन्नो हं स्फ
रर्षभाः ॥१९॥ यस्मिन् देशे करिष्यध्वं यज्ञान्काश्यप नंदनाः ॥ देवा ऊचुः भगवन्कृतकार्याः स्मयस्महे स्वास्तु दक्षिणेः ॥२०॥ इमं तु देशं मुनयः पर्युपा
संति नित्यदा ॥ ततो गस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरत्रिर्वृषाकपिः ॥२१॥ असितो देवलश्चैव देवयज्ञमुपागमन् ॥ ततो देवामहात्मान ईजिरे यज्ञमच्युतं ॥२२॥
तथा समापयामासुर्यथा कालं स्फरर्षभाः ॥ तद्दृष्ट्यज्ञास्त्रिदशा हिमवत्स्य च लोत्तमे ॥२३॥ षष्ठमं शं क्रतोस्तस्य भूमिदानं प्रचक्रिरे ॥ प्रादेशमात्रं
भूमेस्तु यो दद्यादनुपस्कृतं ॥ न सीदति सकृच्छ्रेषु न च दुर्गोण्यवाप्नुते ॥ शीतवातात्तपसहां गृहभूमिं संस्कृतां ॥२४॥ प्रदाय सरलोकस्थः पुण्यां
तेपिन चाल्यते ॥ मुदितो वसति प्राज्ञः शक्रेण सह पार्थिव ॥२५॥

येषां कुरुक्षेत्रं वेदि रासीदिति श्रुतेः ॥२५॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥